

ΔΗΜΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΡΑΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ (ΝΠΔΔ)

Μέσα στην πανδημία και εξ αιτίας της, η επέτειος της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940 γίνεται κατ' ανάγκην ανεόρταστος

Εξομολογούμαι: Πλησιάζει η μεγαλύτερη επέτειος της σύγχρονης ιστορίας μας και δεν γιορτάζεται. Κοιτάζω μέσα μου και είμαι γεμάτος αμφίσημα αισθήματα. Ψάχνοντας βαθύτερα αισθάνομαι μάλλον ευχαριστημένος -χωρίς ενοχή- που δεν γιορτάζεται. Καίγομαι και πάλι χωρίς ενοχή, πέρα και έξω από τις συνηθισμένες παράτες, να σας κάνω συμβατούς -γιατί ούτε εγώ ούτε εσείς είμαστε- με τις αξίες των ηρώων της Πίνδου. Οι εθνικές επέτειοι δεν έχουν καμιά αξία, όταν γιορτάζονται, αν οι κληρονόμοι μετέχοντες δεν είναι δίψακες αξιών, επιλογείς οικουμενικών οραμάτων ανθρωπιάς και αγάπης για την κληρονομιά μας. Δεν έχω καμιά διάθεση να ακούσω για το μεγαλείο των προγόνων, για την μεγάλη ιστορία μας, για τα περικαλή μνημεία και τον οικουμενικό πολιτισμό μας. Η απόσταση μάλιστα από τις παρλάτες μου επιτρέπει να ακούσω μέσα στη μυσταγωγία της σιωπής τα εντάφια ερωτήματα των προγόνων: Γιατί αφήσατε την παρακμή τόσο διάχυτη γύρω σας; Γιατί η φουσκωμένη κοιλιά είναι το ιδανικό σας; Γιατί η απελπισία καίει τα σωθικά σας; Γιατί η υπακοή στον νόμο περιφρονείται, η διχόνοια υποδαυλίζεται, οι πολιτικές διαμάχες εμποδίζουν να κάνουμε επιλογές σε χρόνο μέλλοντα, γιατί το παρόν μεγιστοποιείται και η αιωνιότητα αγνοείται; Γιατί τέλος γίναμε όλοι ράφτες που ντύσαμε την πατρίδα με της «αμαρτίας το ντύμα»;

Ένα βλέμμα γύρω μας, μας δείχνει άμεσα ότι η κουλτούρα μας ως κληρονομιά, συνδέεται με τον σύγχρονο πολιτισμό και παίρνει απ' αυτόν συνήθως ό,τι είναι παρακμιακό. Τα προνομιούχα προϊόντα μας: το ζυμωτό ψωμί, η ελιά, τα σύκα, το μέλι, ο τραχανάς και το τυρί περιφρονούνται. Γεμίσαμε με σεφ και άλλες ευρωπαϊκές αηδίες, που μας φορτώνουν με ακριβοπληρωμένα προϊόντα και πλουτίζουμε τους ευρωπαϊκούς λαούς με αποτέλεσμα παχυσαρκία και διόγκωση της κοιλιάς, με αντίστοιχη μείωση του αισθήματος ευθύνης απέναντι στην πατρίδα και το μέλλον της και εγκυστώνουμε τις πραγματικές αξίες του πανάρχαιου έθνους μας σε κύστες δυσπρόβλητες για τον σύγχρονο Έλληνα. Παρακολουθούμε χωρίς ανησυχία να εκλεπίζεται η γλώσσα μας και η κληρονομιά μας, γεγονός που κάνει την παρακμή δυσεπίσχετη και μη αναστρέψιμη. Αν ακούσουμε βαθύτερα το παρελθόν, θα δούμε ότι με ουράνια μυστική μουσική οι άγιοι νεκροί μας μας ρωτάνε: Γιατί δεν μας είναι γνωστή η ταυτότητά σας απόγονοι;

Τολμώ με ταπεινοσύνη να δώσω μια απάντηση: Τα ιδανικά που κληρονομήσαμε από το 21, τον Σαγγάριο και το 40, εκφράζονται σε μια πρόταση: Άνθρωπος Έλληνας· να ο σκοπός της ζωής. Με συνείδηση ευθύνης να σκύψουμε πάνω στην εθνική παιδεία, να ενωθούμε και να συμφωνήσουμε για τους τρόπους και τις μεθόδους, που θα μας δώσουν τον νέο Έλληνα. Συνειδητά να παραιτηθούμε από τους μαρξισμούς, τους -ισμούς και όλους τους μιμητισμούς. Ο άνθρωπος Έλληνας τρέφεται με Ελλάδα, αλλά και σύγχρονη παιδεία, που θα τον συνδέσει με τον σύγχρονο πολιτισμό και θα τον κάνει πρωτόπορο και όχι ασήμαντο δουλοπρεπή ακόλουθο. Η χρυσή τομή, το μέτρο, η αρμονία, η τάξη και κυρίως η συνειδητοποίηση ότι εμείς και οι άλλοι είμαστε και σκοτάδι και φώς, θα ξεχάσουμε τις επικρίσεις του άλλου, τις διχόνοιες και την διαίρεση για να ενοποιήσουμε το έθνος, να αδελφοποιήσουμε τους ανθρώπους-πολίτες και να συνδέσουμε τον καθένα μας με την οικουμενικότητα, που μας ταιριάζει. Έτσι μόνον οι εθνικές μας γιορτές θα γίνουν κολυμβήθρες αναβάπτισης σε αξίες, σε όνειρα και σε οράματα, που θα γίνουν μονόδρομος-αγγέλισμα για την όλη ανθρωπότητα. Αν γιορτάζαμε και φέτος τις θυσίες της Πίνδου, θα συνεχίζαμε να στρουθοκαμηλίζουμε, να βρίσκουμε ένα ακόμη άλλοθι για να κρύψουμε την γύμνια μας. Έχουμε την ευθύνη για να μπορούμε να γιορτάζουμε την επέτειο της Πίνδου, να στήσουμε μπροστά μας μια Πίνδο αξιών, τις οποίες θα βρούμε στις υψηλόφρονες κορφές της και εμείς κληρονόμοι των ηρώων του 40, να τις κατακτήσουμε.

Κωνσταντίνος Καλογεράς
Καθηγητής – Συγγραφέας